

Tanrının qadirliyi
isindirən nəfəsi,
Dədə kəlamlarının
ışığında döyüşən
ərliyin tənənəsi,
Murovdağın, Ərgüneşin,
Diridağın, ...
bir boy da dikəlməyə
salavatı, həvəsi -
Vətən müharibəsi!

Tətik sıxan barmağın
qüdrətinə bax, yağış!
Qorxub qaçan düşmənin
yollarına yağ, yağış.
Döyüşən əsgərlərin
dönməz döyüş ruhuna
qələbə suyu olsun
bir ovuc dümağ yağış;
İşğalın son nəfəsi -
Vətən müharibəsi!

Xalqın döyüş ruhuna
Taraz əsgər, tən əsgər,
Sən varsan, dağı tutmaz
duman, çiskin, çən, əsgər.
Daş üstə də cücərər
Sən səpdiyin dən, əsgər.
O dən döyüş əzmidir,
O dən döyüşə sevgi.
Qələbə ruhun olub
döyüşünə üzəngi...
Döyüşlərə sevgini
Pərdə-pərdə dikəldib
"Misri", "Ruhani", "Cəngi";
Haqqın və ədalətin
Dünyanın yaxasına
çökən zəhmli səsi -
Vətən müharibəsi!

Döyüşdə döyüşçünün
qəlbini Vətən bilir,
Döyüş, zəfər ruhunu
qələbəyə tən bilir
Cıdır düzündən gələn
"Qarabağ şikəstəsi",
Vətən müharibəsi!..

Döyüş gedir, bu döyüş
Dünya boyda torpağa
məhəbbət döyüşüdü.
Canım Azərbaycana
sədaqət döyüşüdü.

Gücünü yer üzünə
görmək eləyib döyüşür.
Şəhidlərin ruhunu
börk eləyib döyüşür,
Azərbaycan əsgəri!

Əsgərsən, Vətən adlı
məhəbbətin əsgəri!
İllərin ödəncitək
Vətən adlı dünyaya
sədaqətin əsgəri!
Başlanğıcdan bu günə
nəhayətin əsgəri,
Azərbaycan əsgəri!

Qələbələr deməkdir
yeri-göyü yandıran
oddan doğulan döyüş,
közdən doğulan döyüş,
Düşməne son nəfəsdir,
sizdən doğulan döyüş,
Azərbaycan əsgəri!

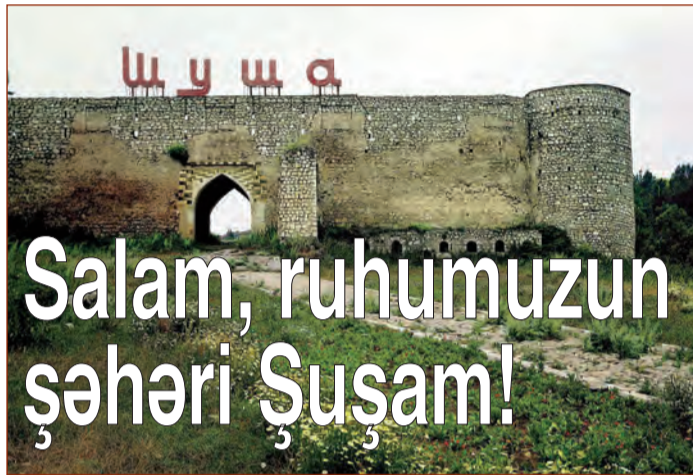
Dağlara dirsəklənən
daşların daldasında
köz-köz gərməşir ocaq...
Tətiyə uzalı barmaq...
Və qələbə ruhuyla
dalğalanan bayraq -
Azərbaycan əsgəri!..

Göy üzünün çiyindən
sürüşübdü çuxası...
Qələbə ruhu sizə
döyüş uvertürası,
Azərbaycan əsgəri!..

Bu, Füzuli!
Bu, Cəbrayıl!
Bu, Zəngilan!
Bu, Qubadlı!
Ruhumuzun nidəsi
nə gözəl siqal çəkir

göylərin göy üzünə.
Bir döyüşlük yol qalır
burdan Cıdır düzünə,
Bayraq - Vətən Bayrağı!..

Gözləri yolda qalan
əllər görürdüm, Vətən!
Bayraq kimi yellənən
əllər görürdüm, Vətən!
Ləçəkləri
Şuşaya sarı əyilmiş
güllər görürdüm, Vətən!
Közü kül altıda qalmış
ocaq görürdüm, Vətən!
"Ələd-dinn!" haraylayan

Salam, ruhumuzun şəhəri Şuşam!

(lirik poema)

çıraq görürdüm, Vətən!
Döyüşçü əllərdə
Çırpındıqca çırpınan
Bayraq görürdüm, Vətən!..

Əsgər baxışlarıyla
sığıllanır dağ-dərə.
Bu baxışın gözçəkən
mehrinə ortağ dərə.
Qaya dinir, daş dinir,
Sınıxan təlaş dinir,
Min illərə sığmayan
ömür dinir, yaş dinir:
Elə istəyirik ki,
Göylərin sevincini
Biz görək, Bayraq dərə!..

Yellərin ağ qanadı
Qayalara toxunur.
Əsgər baxışlarından
gözəl mətləb oxunur:

Əsgərim, bəşərim,
illərdən bəri
Şuşa, Cıdır düzü,
İsa bulağı
Yolunu gözleyir
qulağı səsdə.
İgidim, döyüşçüm,
haqqın var, indi
sökülən dan yeri
çıraqın olsun,
Şəhərin yelləri
darağın olsun,
Göylərin şimşəyi
yarağın olsun,
Tanrının duası
bayrağın olsun!

Salam, döyüşçü qardaş!
Neçə illərdən bəri
sənin ayaq səmindən,
Çölün-düzün buzunu
əridən nəfəsindən
Oyanıb zirvələrdə
qar cücərdən qar daşım,
Ay döyüşçü qardaşım!

Göylər sənə baxır ki,
Dan yeri sökülünce
yerişini, duruşunu, baxışını
gözlərinə köçürə.
Dönməz qətiyyətini,
Qoruduğun torpağa
böyük məhəbbətini,
Azərbaycan adında
müqəddəslik tacına
sonsuz sədaqətini
köynəyindən keçirə.

Bu payızda Göy Yerini,
Yer Göyün qılıqçısı,
Əsən yellər dağların
ərköyün qılıqçısı,
əlini sıxıb sənə
"Vətənə sevgin üçün
qollarını gər!", - deyir,
"Baxışlarına hopan
o qəzəbi, o kini,
o nifrəti düşmənin
ömürünə sər!", - deyir,
Sər, döyüşçü qardaşım!

İndi məmləkət boyu
daş da, dağ da deyir ki,

Axar su da deyir ki,
gur bulaq da deyir ki,
Suqovuşanda,
Hadrutda, Füzulidə,
Cəbrayılda, Xudafəridə,
Zəngilanda, Qubadlıda,
qürurla dalğalanan
canım bayraq deyir ki,
qəhrəmanlıq sorağın
düşüb hər kəndə, əsgər!
Qadir döyüşlərinlə
yetir sərhədə, əsgər!..

Sərhədin ən gözəli
incə şüşədi, əsgər.
Dünyanı heyran edən
yerdə, guşədi, əsgər.
Şəhər biçimli qala,
Qala biçimli şəhər
Ruhum Şuşadı, əsgər!

Düşmən gərək biləydi ki,
Daş səngərin daş sinəsi
"Vətən!" - deyir,
Anaların quş yuxusu,
Nənələrin zümzüməsi
"Vətən!" - deyir,
Neçə yurdun
ocaq daşı "Vətən!" - deyir,
Şəhidlərin son döyüşü,
son savaşı "Vətən!" - deyir!

Düşmən gərək biləydi ki,
hər ürəyin mehri olan,
qürurunun möhrü olan
Qala-şəhər
Otuz ildə sıxıntılar yaşasa da,
Səksəkəli yuxusunda
"dağı arana, aranı dağa
daşına da",
Gözümüzdən uzaq düşən
İsa bulağının
səsi bir az batsa belə,
Cıdır düzündə
Hər səhər ləçəyinə,
tər ləçəyinə,
hər ləçəyinə
xal düşən çiçəklərin
Harayını
hərdən əsən, hərdən kəsən
böz küləklər udsa belə,
Ərimgəldinin
daş qolları, daş əlləri
üyüşsə belə,
Qaladan Topxanaya
enən cığır
dolaşığa düşsə belə,
Aylar ötə, illər ötə

Bu millətin oyaq ruhu,
Göy üzünə dayaq ruhu
Bu qisası
qoymaz qala qiyamətə!

O bayraq apardı
sizi döyüşə,
Qeyrətin döyüşün
kəsəri oldu.
Ordu məmləkətin
əsər yazanı,
Döyüşlər ordunun
əsəri oldu.

Nələr yanırdı
qoca dünyanı,
Düşmənin heyrəti
saraldı, soldu.
Qoy dünya görsün ki,
Azərbaycanın
döyüşü nə qədər
bəşəri oldu!

Vətən əsgər deməkdir,
Əsgər deməkdir Vətən!
Vətən bəşər deməkdir,
Bəşər deməkdir Vətən.

Vətən bayraq deməkdir,
Bayraq deməkdir Vətən!
Vətən torpaq deməkdir,
Torpaq deməkdir Vətən!

Bu gün necə sarılıb
ruh canımız Vətənə,
Canımız Vətən ruha,
Döyüşlərdə əsgərin
ruhundan bitən ruha,
Əsgərlərin əliylə
işğal sıxıntısını
çiyindən atan ruha...

Elə istəyirdim
həsret əllərim
Şuşada yaylıqtək
sərilə bilsin
Şəhid məzarların
baş daşlarına.
Təntimmiş göz yaşım
qarışa bilsin
Şuşalı ananın
göz yaşlarına.

Ömrüm, yaşım Şuşadı,
Can sirdaşım Şuşadı.
Qarabağ - canamazım,
Möhür daşım Şuşadı.

Eyni açılıbdı
ruhumun bu gün,
Bu soraq dolaşır
ararı-dağı.
Vətən intizardan
qurtarır, indi
Şuşaya güzgüdü
zəfər bayrağı!

Səllər kimi axıb gələn,
Şimşək kimi çaxıb gələn,
Köynəyindən çıxıb gələn
Səhər sənin səhərindi,
Azərbaycan əsgəri!

Gecə üzərlik üstədi,
Qələbə ərlik üstədi...
Barmağın tətik üstədi,
Zəfər sənin zəfərindi,
Azərbaycan əsgəri!..

Dağlar dağ səbriylə
dinləyir indi
Qalib əsgərlərin
ayaq səsinə.
Cıdır düzü güllür...
İsa bulağı
Oxuyur "Qarabağ
şikəstəsi"ni!

Əlini gözünün üstünə qoyub,
Belə salamlayır səhəri Şuşam.
Dizim torpağıyla kəlmələşmədə;
Salam, ruhumuzun şəhəri Şuşam!

**Rəşid HÜSEYNOV,
"Azərbaycan Ordusu"**